

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد هارون خیل شعشی

۱۳ دسمبر ۲۰۱۱

« دوهم بون یا بون/ بون دوم » د گرامر له پلوه

لس کاله کیري، چي زموږ هیوادوال د « بون کنفرانس » ناولی او کرغېرن نوم اروي. په دې نامه لومړنی پته او مرموزه غونډه د ۲۰۰۱ع کال د نومبر پر نه ویشتمه (۲۹) نېټه د جرمني په پخواني مرکز « بون » کې پیل؛ او تر څو ورځني ځنډ وروسته د دېسمبر پر پینځمه پای ته ورسېده. امریکایي استعمارگرانو او مغرضو گاونډیانو د همدې شیطاني غونډې له لاري زموږ په وران او جنگ ځپلي هیواد کې د جنگي جنايتکارانو، جاسوسانو او وطن پلورونکو دلو تپلو و خونړی او ظالمانه واکمنی ته لار پرانیستله. دا چې په تېرو لسو کالو کې زموږ پر ویرزلي او کرېدلي اولس څه شپې او ورځې تېرې سوي؛ او لا تر اوسه هم تېرېږي، زموږ ټولو هیوادوالو ته لمر غونډي روښانه دي. هوایي بمباری، د شپې تللنې، وینې، اوبسکې، وړانې، په خپلو او پردو محبسو کې ډول ډول ځورونې او توهینونه، فرهنگي یرغلونه، لوږه، بې کورې، بېعدالتي، فساد او بېلابېلي سیاسي، اجتماعي، فرهنگي او اقتصادي ناخوالي کرده زموږ ربرېدلو او مظلومو هیوادوالو ته د بهرني اشغال، مزدوري واکمنی او لومړي بون کنفرانس سوغاتونه دي.

څو ورځې مخکې د ۲۰۱۱ع کال د دېسمبر پر پینځمه، تر لس کلن ځنډ وروسته، د بون دوهم کنفرانس جوړ سو، چې په هغه کې یرغلګرو استعماري دولتو په افغانستان کې له تپل سوي رژیم سره تر ۲۰۲۴ع کال پوري د خپلو پوځي او اقتصادي مرستو « ژمنه » اعلان کړه.

زموږ وینې او سترګه ور هیوادوال پوهېږي، چې امریکایي او ایتلافي اشغالګران په افغانستان، سیمه او نړۍ کې د خپلو سیاسي، اقتصادي او ستراتیژیکو ګټو د تحقق دپاره زموږ په هیواد کې د خپلو لښکرو همېشني حضور ته سخته اړیتا لري. که څه هم د کابل له مزدور رژیم سره د امریکا او نورو ایتلافي اشغالګرو د عسکري او اقتصادي مرستو دوام په واقعیت کې زموږ د خپلواک هیواد د دايمي اشغال په مقصد د نسبتاً پاسته او غوولونکي عبارت کارول دي؛ خو پوښتنه دا ده، هغه مزدور، فاسد او بې کفایته حکومت، چې په تېرو لسو کالو کې د زرګونو پوځیانو د قربانۍ او میلیارډو ډالرو د خاوري کولو په بیه د یوسل و پینځوس زره (۱۵۰/۰۰۰) منظم پوځ او یو لک (۱۰۰/۰۰۰) بې یونیفورمه ځواک (په اصطلاح امنیتي، استخباراتي او لوژستیکي کمپنیو) په زور ټینګ نسو،

تر ۲۰۱۴ کال وروسته به څنگه ټینګېږي؟! مګر چا لیدلي دي، چې د ځکندن پر حال ناروغ لس کاله د ماشین په مرسته ژوندی وساتل سي؟! لکه څنگه چې لایف سپورټ ماشین لس کاله چا ته ژوند نسي ورکولای، د کابل مزدور رژیم هم د پردو لښکرو په زور تل تر تله خپل ننگین او شرمناک عمر نسي اوږدولای. اشغالګران او وطن پلورونکي مزدوران باید بڼه سر خلاص کي، چې خپلواک، زړور او ویاړلي افغانان تر قیامته هم اشغالګرو او تپل سوو واکمنانو ته نه تسلیمېږي!

په نننۍ لنډه لیکنه کې د بون د لومړي او دوهم کنفرانس پر سیاسي اړخو خبرې نه کوو؛ ځکه هغه څه چې لمر غونډي روښانه دي، شنلو او سپړلو ته اړتیا نه لري. په دې بحث کې د ګرامر له پلوه پر هغه ترکیب ږغېږو، چې څو ورځې مخکې د بون د دوهم منحوس کنفرانس د جوړېدو په درشل کې میدان ته راووتی؛ اونن دونه عام سوئ دی، چې پرتازه کارو ژورنالستانو او لیکوالو سربېره د ځینو پخو او پیاوړو لیکوالو په سیاسي - حقوقي لیکنو کې هم لیدل کېږي. دا نادوده ترکیب د «**دوهم بون**» یا «**بون/بُن دوم**» عبارت دی، چې په دې لنډه مقاله کې (کې یې) پر ځینو اړخو روڼا اچوو.

زموږ درانه لیکوال بڼه پوهېږي، چې په پښتو کې عدد (اصلي یا ترتیبي/توصیفي) تل تر معدود مخکې راځي؛ لکه په دغو عبارتو کې:

۱- یوه غونډه

۲- دوی غونډي او داسې نور.

په لومړي او دوهم عبارت کې «**یوه / دوی**» ته د ګرامر په اصطلاح عدد او «**غونډه / غونډي**» ته معدود وایي. په دې دواړو عبارتو کې عدد اصلي یا اساسي (**cardinal**) بڼه لري؛ لکه یو/یک، دوه/دو، درې/سه او داسې نور. په ځینو حالاتو کې عدد ترتیبي یا وصفی (**ordinal**) بڼه لري؛ لکه اول (لومړی)/یکم (اول، نخست)، دوهم/دوم، دریم/سوم، څلرم (څلورم)/چهارم او داسې نور:

اوله (لومړۍ) غونډه

دوهمه غونډه

په پښتو کې هیڅوک دا عبارتونه په سرچپه یا معکوس ډول نه وایي:

غونډه یوه، غونډه دوی، غونډه اوله، غونډه دوهمه او داسې نور.

په پارسي کې عدد کله کله تر معدود دمخه او کله کله هم تر هغه وروسته راځي لکه:

یک درخت، دو سیب، سه قلم، یک جلسه، یک کنفرانس او داسې نور.

په مخکینیو عبارتو کې عدد (یک، دو، سه) تر معدود (درخت، سیب، قلم، جلسه او کنفرانس) مخکې راغلی دی. «**اولین/نخستین جلسه**»، «**دومین کنفرانس**»، «**سومین فیسټیوال**» او داسې نور هم له هغو عبارتو څخه دي، چې ترتیبي یا وصفی عدد (اولین، دومین او سومین) یې تر معدود دمخه راغلی دی. د پورنیو عبارتو پر عکس، په ځینو نورو مثالو کې عدد تر معدود وروسته راځي لکه:

جلسه اول، کنفرانس دوم، جشن سوم، سال پنجم او داسې نور. په پارسي کې هیڅوک دا عبارتونه داسې نه وایي:

اول جلسه، دوم کنفرانس، سوم جشن، پنجم سال او داسې نور.

تر دې ځایه مو په پښتو او پارسي کې د عدد او معدود مانا او ځای ځایګی و پېژندئ، اوس له همدې عدد او معدود سره بله تکميلي یا توصیفي کلیمه هم یو ځای کو؛ او ګورو، چې سره له هغه هم د عدد او معدود مخکنی جوړښت او ترتیب نه خرابېږي؛ مثلاً په پښتو کې وایي:

اوله/ لومړی کتنه

په پارسي کي وايي :

ملاقات اول / دیدار اول/ دید و بازدید اول . ایرانیان د اول پر ځای زیاتره د « نخست » ټکی استعمالی .

که چیري له دې عبارتو سره بله کلیمه (اسم مکان) هم یو ځای کو، بیا نو پورتنی عبارتونه دا بڼه اخلي :

د کابل لومړی کتنه

ملاقات اول کابل

که چیري دا کتنې څو واره پېښي سوي یي(وي) بیا نو وایو:

د کابل لومړی کتنه

د کابل دوهمه کتنه

ملاقات اول کابل

ملاقات دوم کابل

له دې عبارتو سره نور صفتونه هم زیاتېدای سي؛ د مثال په توگه :

د کابل لومړی په زړه پوري کتنه

د کابل دوهمه اوږده او مفصله کتنه

ملاقات دلچسپ اول کابل

ملاقات طویل و مفصل دوم کابل

په پښتو کي هیڅکله داسي نسو ویلای :

کتنه د لومړي کابل

کتنه د دوهم کابل

په همدې ډول په پارسي کي هم هیڅکله داسي نسو ویلای :

ملاقات کابل اول

ملاقات کابل دوم

ځکه کابل فقط یو کابل دی؛ اول، دوهم او دریم نه لري . له بله پلوه مور ټول پوهېږو، چي لومړی او دوهمه/ اول

و دوم په حقیقت کي د کتنې یا ملاقات صفتونه دي، نه د کابل، چي د ځای نوم دی .

البته، د عدد او معدود تر منځ د وصفي یا تکلیمي ټکو کارول، په گرامر کي خورا لوی او پراخ بحث دی، چي په

دې لنډه مقاله کي گرسره حق نسي ادا کېدای . له دې کبله په دې بحث کي د نورو توضیحاتو له وړاندي کولو ډډه

کوو.

د پورتنی استدلال له مخي په پښتو کي د « دوهم بون کنفرانس » یا په پارسي کي د « کنفرانس بون/ بُن دوم »

عبارت د دغو ژبو د گرامر له پلوه سم او معقول نه دی؛ ځکه د اول او دوهم بون په نامه اصلاً هیڅ شی نسته . «

بون » یوازي یو ښار دی . اول او دوهم قطعاً نه لري . په پورته عبارتو کي د اول او دوهم ټکي (عدد) له خپل

معدود سره نه شلېدونکی اړیکي لري، چي هغه د «کنفرانس » ټکی دی . زه خو دې خبري ته هم ډېر اریان یم،

چي زمور ژورنالېستان او لیکوال ولي په پارسي کي د « بون » اروپایي کلیمه د « بن » یا « بُن » په بڼه لیکي؟

« بون » خو عربي کلیمه نه ده، چي څوک یي د عربي اعراب په مرسته ولیکي او و وایي . په پارسي کي څه

ارتیا ده، چي اورپایي کلیمي د زور، زېر، پېښ او داسي نورو عربي اعرابو په کومک ولوستل سي؟

خير، تر دې لنډې تبصرې وروسته بېرته راکړځو خپل اصلي بحث ته . لکه څنگه چې مالومېږي، د « دوهم بون » يا « بون دوم » عبارت له پردو (اوروپايي) ژبو څخه پارسي او پښتو ته را ننوتلی دی؛ خو په خواشینی سره زموږ د پښتو او پارسي ژباړونکو پام دې واقعیت ته نه دی اوښتی، چې د هرې پردې ژبې گرامر له پښتو او پارسي سره سر نه خوري . په انگرېزي کې د بون د دوهم کنفرانس يا « کنفرانس دوم بون » دپاره (The 2nd Bonn conference) يا په نسبتاً لنډه بڼه د (The 2nd Bonn conference) عبارتونه کارېږي . په دې انگرېزي عبارت کې که څه هم د سپکنډ(دوهم) ټکی له « بون » سره څنگ پر څنگ راغلی دی، خو په واقعیت کې له خپل محدود سره ارتباط لري ، چې هغه د « کنفرانس » ټکی دی . « بون » په دې ترکیب کې لکه څنگه چې وړاندې هم اشاره وسوه، د ځای نوم يا اسم مکان دی، چې عدد او معدود ته تکميلي او توصيفي بڼه ورکوي(ورکوي). دلته د يو بل مثال يادونه بهي گټې نه ده، چې له همدې عبارت سره ډېر ورته والی لري . په انگرېزي کې وايي :

The 2nd largest Afghan city

يا وايي :

The 2nd largest city of Afghanistan

يا وايي :

Afghanistan's 2nd largest city

په پښتو يا پارسي کې د دې عبارت مانا داسې ده :

د افغانستان دوهم لوی ښار

دومين شهر بزرگ افغانستان

په دې عبارتو کې افغانستان د ځای نوم (اسم مکان) دی . دوهم يا دومين « عدد »، ښار يا شهر « معدود » او « لوی يا بزرگ » د ښار صفت دی . په بله ژبه لوی او دوهم دواړه د موصوف (ښار) صفتونه دي، چې د « افغانستان » له کلیمې سره هيڅ مانوي(معنوي) تړاو نه لري . د همدې دليل له مخې څوک دا عبارتونه داسې نسي ويلای :

لوی ښار د دوهم افغانستان

شهر بزرگ افغانستان دوم يا شهر بزرگ دومين افغانستان

ځکه د « دوهم افغانستان »، « افغانستان دوم » يا « دومين افغانستان » په نامه هيڅ شی وجود نه لري . « د دوهم بون کنفرانس » يا « کنفرانس بون دوم » هم کټ مټ همدا بڼه لري . دا ډول عبارت جوړول نه د مانا(معنی) په لحاظ سم دي؛ او نه هم د پښتو او پارسي له گرامري جوړښت سره سمون لري .

هوپه اروپايي ژبو له هغو څخه په انگرېزي کې ځينو ژورناليسټانو او ليکوالو د (Bonn II) يا (2nd Bonn) عبارتونه هم استعمال کړي دي . انگرېزي ليکوال او ژورناليسټان هم ددې عبارت په ناسمالي او غلطی بڼه پوهېږي؛ ځکه دوهم بون/ بون دوم، دوهم کابل/ کابل دوم، دوهم واشينگټن/ واشينگټن دوم او داسې نور مفاهيم مادي وجود نه لري؛ په دې خاطر نو له عقل او منطق سره اړخ نه لگي . داسې ښکاري، چې په انگرېزي کې د(Bonn II) يا (2nd Bonn) عبارت د لنډوالي يا اختصار په نيامت سوئ دی؛ ځکه په انگرېزي او نورو اروپايي ژبو کې تل د اوږدو عبارتو له کارولو څخه ډډه کيږي . په انگرېزي کې له همدې سوبه زرگونه محلي، ملي او بين المللي مخفات رواج کړي دي؛ د مثال په توگه فلو(flu) کلیمه په حقيقت کې د اينفلوینزا(influenza)

د کليمې منځنۍ برخه ده . لب (lab) کليمه د لنډوالي دپاره په طبابت کې د لابراتور (laboratory) پر ځای استعمالیږي . ټي وي يا ټيلي (TV/ telly) د ټلوېزون/ ټلوېزيون (television)، فون (phone) د تليفون/ تليفون (telephone)، پلېن (plane) د الوتکې يا اېروپلېن (aeroplane)، بس (bus) د امنيس (omnibus) پر ځای عام او پراخ استعمال لري . د داسې مخففاتو شمېر زرگونو ته رسېږي . البته، پر دغه راز لنډونو يا اختصاراتو سربېره د الفبېټيزم (I.M.F, E.U., B.B.C, W.H.O., I.L.O.) او اکړينمو (NATO, SEATO, UNO, UNESCO, ECO) په بڼه هم خورا ډېر مخففات باب دي .

دا خبره دقيقه ده، چې خلک تل د اسانۍ او سادگۍ د اصل له مخې د اوږدو او بي خونده عبارتو پر ځای لنډ ټکي يا لنډکي عبارت غوره گڼي . د عقل او منطق تقاضا هم دا ده . د خلکو له خوا لنډ ټکي يا لنډکي عبارت وروسته مطبوعاتو او حتا علمي اثارو ته هم لار پرانيزي؛ او سوکته سوکته د ژبې د لغوي او مانوي زېرمې نه بېلېدونکي برخه گرځي . که څوک په اروپا کې د دوهمې نړۍ والي جگړې د جنګي مجرمينو محاکمه په لنډ ډول د نورمبرگ محاکمې (Nuremberg Trials) په نامه ياده کړي، دا نه يوازې بده خبره نه ده، بلکې ډېر په زړه پوري او معقول کار هم دی؛ ځکه دنورمبرگ محاکمه د يوه سياسي او حقوقي اصطلاح په توګه په دوهمه نړۍ واله جگړه کې د نازيانو د جنګي جنايتوتول داستان ته ګوته نيسي . واټرګېټ (Watergate)، ايران گېټ (Irangate)، ميموگېټ (Memogate) او داسې نور هم ټول داسې ترکيبونه دي، چې بي گرامري قواعدو او ژبنيو اصولو، په خپل لنډوالي او کوچني والي سره لويې او اوږدې کيسې بيانې .

وروستی نتیجه دا ده، که چيرې عدد، معدود او وصفي ټکي ګرځېدو يو ځای، په يوه عبارت کې استعمالوو، بيا نو بڼه دا ده، چې د هغو گرامري جوړښت او ترتيب ته هم په کلکه پام وکو. يانې د « دوهم بون کنفرانس » يا « کنفرانس بون دوم » عبارتونه هيڅکله ونه وليکو؛ ځکه دا ډول عبارتونه پر مانوي کمزورۍ او نيمګړتيا سربېره گرامري جوړښت ته لوی زيان رسېي . که چيرې د انګرېزي يا نورو اروپايي ژبو په څېر د لنډون يا اختصار په خاطر عدد، معدود او وصفي/ تکميلي ټکي ټول په يوه عبارت کې نه راوړو، بيا نو د « دوهم بون » يا « بون دوم » عبارتونه بولوی او پراخ مفهوم ته د اشارې په مقصد بي ځايه نه دي .